

1. Pokud někdo mluví až moc dlouho, musíme ho zastavit tím, že mi řekneme „skvělé, to je zajímavý názor, ještě se nevyjádřili tyto 2 lidé. Páni, co si o tom myslíte vy?“
2. Pokud to nikoho nebude zaujímat (diskuse se nerozjede a tak), musíme nejen vynucovat odpovědi, ale zjistit proč to nikoho nezaujalo. Co bychom na tom mohli změnit?
3. Chvilku nechat ty účastníky volně diskutovat bez otázek. Můžou mít nápady, které nám ani nedojdou.
4. Moderátor nemůže vstupovat do diskuse
5. Některé skupiny (ženy, mladší) mohou být potlačováni v diskusi. Proto moderátor musí na to dávat pozor, aby mluvili všichni
6. Někdo může být až příliš ukecaný a přebírat na sebe diskusi. Moderátor musí dávat pozor, aby všichni mluvili
7. „think back“ technika: říct respondentům, aby nad brožurami a otázkami přemysleli tak, kdyby je uviděli v reálním životě. Například, někdo hodil brožuru do schránky, nebo MZ přišel k nim dom a dal brožuru do ruce
8. Neklást otázku proč, neuvádět žádné příklady
9. Pamatovat limity participantů: schopnosti, vzdělání, jazyk
10. Pozorovací schopnosti: dívat se, kdo mluví více, kdo nemluví, kdo se cítí nekomfortně a podobně
11. potlačit své osobní názory
12. respekt k účastníkům: aktivní naslouchání, oční kontakt, nedívat se na hodiny, nepsat poznámky
13. Jako první musí jít icebreaker otázka (v našem případě se můžeme zeptat jak se jim líbila akce. V edukačním video to byla otázka „Kdo je podle vás dobrý lékař“).
14. Moderátor musí ústně identifikovat mluvícího. To je velice podstatná věc pro transkripci audio z FG.
15. Nebát se rychle přesměřovat diskusi, pokud už nebude běžet směrem, jakým potřebujeme